

ad § 22.

Det er en Selvfølge, at Majoratsbesidderen maa bære samtlige Omkostninger ved Indkaldelserne, Samlingerne og Taxationerne i Henhold til nærværende Lovforslags Bestemmelser, hvad enten Overdragelsen af de paagjældende Eiendomme finder Sted eller ikke, og har man antaget, at Bestemmelsen af Størrelsen af Diæterne til Amtmanden og Taxationscommissionens Medlemmer samt af det Honorar, der vil kunne tillægges den af Commissionen i Medfør af § 14 nultig tilkaldte sagkyndige Mand, kan overlades til Justitsministeriet.

ad § 23.

At et Fleertal af det i den sidste Rigsdagsamling nedsatte Udvalg til Behandling af det private Lovforslag om Løsning af Majoratsbaandet blev det foreslaaet at udvide Bestemmelserne i Forordningerne af 13de Mai 1769 og 22de November 1837, jvfr. Placaten af 17de Marts 1847, til alle Landetendomme paa 1 Ede Hartkorn eller derover, og Ministeriet, der har optaget denne Bestemmelse, som formeentligt er hensigtsmæssigere end de i Fdn. af 21de Mai 1845 § 27 med Hensyn til Sædegaardsejeres Testationsret givne Bestemmelser, har derhos troet, at der kunde være Aalebning til tillige udtrykkeligt at udvide Bestemmelsen i Fdn. af 21de Mai 1845 § 28, der efter sit Indhold maa antages nærmest at sigte til Pengemidler, og i alt Fald ikke tidligere er bleven gjort anvendelig med Hensyn til Landetendomme, til ogsaa at gjælde med Hensyn til ovennævnte Klasse af Eiendomme; idet det i mange Tilfælde vil kunne være ligesaa ønskeligt for Eierne af disse at træffe Foranstaltninger for at forhindre, at Arvingen ved en uheldig Bestyrelse skal miste Eiendommen, som det kan være for ham at kunne forhindre, at den efterladte Pengeformue paa denne Maade forødes. Det vil imidlertid være nødvendigt at der ved den testamentariske Disposition, hvorved Landetendommen for den i Dispositionen indsatte Arvinges Levetid baandlægges, tillige træffes Bestemmelser om hvorledes den paagjældende Eiendom skal administreres, ligesom det ogsaa bør tagttages, at Disposi-

tionernes Indhold ved Thinglæsning bringes til Trediemands Kundskab. Det er derfor anseet nødvendigt at betinge Gyldigheden af deslige Dispositioner af at der erhverves allerhøieste Confirmation derpaa, idet det Fornødne i de ovennævnte Henseender da vil kunne paasees ved Confirmationens Meddelelse.

ad § 24.

Med Hensyn til Bestemmelserne i denne Paragraph henvises til hvad der ovenfor er bemærket om Grændserne for den Ret, der ved nærværende Lovforslag foreslaaes indrømmet Majoratsbesidderen.

ad § 25.

Medens det er anseet for en Selvfølge, at den saagodtsom ubegrændsede Bevillingsmyndighed, der hidtil er udøvet med Hensyn til Løsning af Majoratsbaandet, bortfalder, dersom nærværende Lovforslag faaer Lovskraft, er det dog af practiske Hensyn nødvendigt at den forbliver i Kraft for de Tilfælde, hvor enkelte mindre Dele ønskes udløste af Majoratet.

Da det derhos vilde være ubilligt, dersom enkelte fjerne Successionsberettigede kunde forhindre Majoratsbaandets Løsning paa den i det nærværende Forslags Afsnit I foreskrevne Maade naaget alle øvrige Interesserede ere enige og Majoratsbesidderen tilbyder et passende Bederlag, er der i denne Paragraph ogsaa optaget en Bestemmelse om at Løsningen af Majoratsbaandet i deslige Tilfælde kan skee ad Bevillingsveien, ligesom man ogsaa har antaget, at Majoratsbesidderen, dersom han selv har oprettet Majoratet, bør have Afgang til at faae den af ham truffne Disposition forandret med allerhøieste Stadfæstelse, i hvilken Henseende det bemærkes, at den Omstændighed, at en testamentarisk Disposition er bleven forsynet med allerhøieste Confirmation, i andre Tilfælde ikke er til Hind for, at Testator desuagtet forandrer Dispositionens Bestemmelser.

Imidlertid bør i de heromhandlede Tilfælde Løsningen af Majoratsbaandet kun kunne skee med de Indskrænkninger, der i § 21 ere foreskrevne med Hensyn til Naadigheden over Bøndergodset i de Tilfælde, hvor Løsningen af Majoratsbaandet er skeet paa en af de i Lovens hjemlede Maader.